

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Perseuerantia in proposito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De perseuerantia

ter deberet diligere eo plus
odiāt et diffamāt. Si ies Al
chimo qui cuz esset de gente
iudeorū: et iudā et iudeos de-
beret defendere eos peruer-
se et nequiter accusavit. pmi.
Dach. 7. Inuidi ei sic puer-
si sunt ut nihil possit fieri qd
ip̄si nō peruerat et querant
in malū. Nā sic dicit Bern.
Inuidus oīa opera peruerē-
do diffamat. Nam li ieunias
dicit ipocrita es. Si come-
dis vorace te dicit. Si am-
bulas inquietū: si quiescis pi-
grum: si erogas tua propria
vane glorie cupidū: si tenes
tua auarū: si taces insciū et
ignarū. Si loqueris garru-
lum: si gaudes dissolutum: si
maturescis melancholicū: si sa-
piens superbum. heo Bern.
Similes sunt isti iudeis qd
nec austeras vici? Joānis
nec māducatio decēs salua-
toris potuit st̄tare: Mat. xi
Silt̄ Jesu eūcīete demonia
pharisei inuidi miracula per-
uerterebāt dicētes: In beelze-
bub principe demonioꝝ eū-
cit demonia. Mat. xii. De
hac materia qre plura de in-
uidia p totū et de detractiōe:
Peruersos facit hoīes septi-
mū viciū. scz accidia. Nā ac-
cidiosi inconstantes et quersi-

sunt. Nā si eis aliquid in inn-
gitur operari nolūt. Si aut̄
nō in iungit conqueruntur.
Similes filiū isrl̄ qui audi-
tis exploratoribz nunc vole-
bant in Egyptū redire nunc
atra voluntatē dñi festinare.
Num. xiiij. Filii effraym ro-
gati noluerūt ire cum Jepte
ad bellū: sed ipso redeūte cuz
victoria iurgati sunt atra enī
quasi nō essent vocati. Jud.
xij. De hac materia quere su-
pra de accidia.

¶ De pseuerātia in pposito.
Lap. cv.

Perseuerare debet homo in
Bonitate opando feruēter.
Castitate seruando decēter.
Clirilitate preliādo valēter.
Penalitate tollerādo patiēt.
Grauitate collaudando fre-
quenter. (denter)
Avanitate declinando pru-

Ersēueran

p dū est in bono ope ince-
pto: licet m̄la habeat homo
impedimenta: tñ est operan-
dum frequēter et st̄tue. In
cuius figura Neemias licet
multa impedimenta haberet
non cessauit ab opere donec
murus Hierlm̄ totaliter cō-
pleretur. Aee. iiiij. et vi. Si
autē desistat hō ab opere iā

in proposito XCIII

incepto. accidit ei exemplum de hoīe deridendo qui cepit edificare et non potuit psum mare. Lu. xiiij. Nō debet hō dimittere opus bonum licet ptingat eum tribulationē in currere. Hā Thobias remā sit in timore dñi: licet plaga cecitatis euenisset ei. Tho. ii. Nec min⁹ sepeliuit mortuos post phibitioneꝝ regis. Ta- les sic pseuerātes exaudim⁹ a dño. Ideo dixit Eliachim ad pplm: Exaudiet dñs pre ces v̄as si in oronibꝫ et ieu nūs pseueraueritis. Judith. iiij. Nō dimisit daniel ppter pceptū darū et decretū quin dñm vt incep̄erat adoraret. Dañ. vi. Hoc est q̄ Barnabas hortabat Antiochos in bono cordis pposito rema nere. Act. xi. Perseuerādum est maxime in pposito et firmitate castitatis. Hā licet hō stimuleſ interius a carne: et soliciteſ exterius a psona ma le disposita s̄q̄ debet firmū ppositū castitatis retinere. Ex emplo Joseph adolescētis/ quē caro plus debuit stimu lare: et tñ q̄uis q̄tidie mole staret a dñia: firmū tñ serua uit ppositū castitatis. Bene. xxix. Cōstāter Susanna re stitit duobꝫ sensibus/ licet ipsa

esset sola cum eis: et ipsi essēt indices et maiores / et minas mortis inferret: nec tñ thoꝫ m̄imonij violauit. Dañ. xij. Maria firmū tenebat pposi tū castitatis: q̄ in pceptione tati filij nō p̄sensit/donec au diuit q̄ eius pceptione nō esset humana sed diuina. Luce. i. Quomō ppositū castitatis ser uet in societate honorū: et p daſ in societate malorū. q̄re ſ de castitate. Quō aut̄ sit casti tas diligēda: et q̄liter religio ſi et clerici et vidue debet eius ppositū retinere. Quere ibi dē. Perseuerandū est in plijs tpalibꝫ et spūalibꝫ. qz fm aplz Nō coronabit nisi q̄ legitime certauerit. Et fm Greg. Si vos delectat magnitu do p̄niorū: nō terreat certa mēlaborū. In cui⁹ figura da uid dure repbensus a fratre suo et dissualus a saule ratiōni nib⁹ nō destitit ab īcepto: sed cū Philisteo viriliter pugna nit quē et vicit. i. Regū. xvij. Quia Joab pseuerauit ī ob sidione ciuitatis rabbath: id ei⁹ munitōes obtinuit. Et qz pseuerauit ī bello ptra Absalon/victoriā habuit. Et nota q̄ ioab ab īcepto nō destitit q̄uis esset Absalon debellat⁹. sed psecut⁹ est euz donec

S v

De perseuerā. i proposi.

herentē quercui pfodit eū tri
bus lāceis r occidit. ij. Re. xij
r. xvij. Sic pseuerauit idēz
atra Siba in obsidione abe
la. nec destitit donec abscisū
cerneret caput ei?. ij. Reg. xx.
Perseuerandū est intolerādo
pseuerāter aduersa/siue a deo
sime ab hoīb̄ s̄int inflcta. Nā
pstāter r pseuerāter pseuera/
uit Job sustinēdo ablationē
rerū/mortē subitā filioꝝ / r p
prī corporis durissimas pas
siōes qn̄ i his oīb̄ nō pecca/
uit. Job. i. Perseuerandū est
multū intoleratiōe tormēto/
rū p noīe Iesu chii r defen/
sōe fidei chriiane. Exemplo
eleazari q̄ oīa tormēta pseue/
ranter sustinuit ne faceret cō
tra lege. ij. Mach. vi. Ge/
ptē illi frēs cū pia eoꝝ matre
magnū exēplū pstantie r pse
uerancie onderūt nobis p fi/
de chriana seruāda/ q̄ tot r tā
ca sustinuerūt genera passio/
nū/ ne paternas traditiōes r
leges transgredi cōgerent. ij.
Mach. vij. Stephan⁹ firmi
ter pseuerauit/ duros ict⁹ la
pidū alacriter sustinēdo/ do/
nec Chio (p cuius paciebat
amore) moriēs spm̄ cōmēda
ret. Act. vij. Quare aut̄ pseue
rādū sit i paciētia tribulatio/
nū: infra de tribulatōib̄ q̄re.

Perseuerandū est in virtute
gratitudinis dñi p receptis
bñficijs/sine itermissiōe lau/
dādo deū. Sic cecus nat⁹/a
dño pluries interrogat⁹ vt in
laude dei deficeret sp i laude
dei r pcessiōe r publicatione
miraculi pstāter pseuerauit.
Joā. ix. In liberatiōe surdi r
muti pcipiebat Jesus ne cui
diceret: quāto aut̄ magis p/
cipiebat/ tāto plus pdcabāt
di. Bñ oīa fecit/ r surdos fe/
cit audire: et mutos loqui.
Mar. vij. Ap̄lī post Christi
ascensionē erāt pseuerātes in
laudib̄ cū maria matre iesu.
Act. i. Qualiter aut̄ laudan/
dus sit de⁹ p receptiōe bñfi/
cioꝝ r euasiōe piculoꝝ: r eie/
ctiōe inimicoꝝ: r adoptione
filioꝝ: r sanatioē infirmorū/
r in assumptiōe ciboꝝ. Que/
re exēpla plura de gratijs dā/
dis r agēdis. Perseuerādūz
est in malorū operū declina/
tione r detestatiōe: nec respi/
ciendū est retro post egressuz
desocietate malorū: ne acci/
dat hoī sic vrori Lotb / post
egressuz de sodomis / q̄ retro
aspicēs/ i statuā salis ē quer/
sa. Ge. xix. Mardoche⁹ lic⁹
sciret aman eē magnū i spe
ctrū reg⁹ / tñ pp̄ter timorē ei?
nō dimisit qn̄ pmaneret in p

De pietate mulierū XCV

posito nō adorādi eū. Hest. 3
z.v. Socj daniel' multū cō
stātes z pseuerātes fuerūt ne
statuā quā erexerat nabucho
donosor odorarēt. Dañ. iij.
¶ De pietatē emuliez. L a. cxi
Pietatē exemplo mulierū ha
bere debet homo cum
Iter agentibus z necessita
te constrictis.
Parum potentibus ex par
nulicite relictis.
Et attinentib⁹ consanguini
nitate astrictis.
Tl̄im pacientibus z penali
tate afflictis.
Famam perdentibus ex im
pietate coniunctis.
Et cum viuentibus viuant
deitate ascriptis.

p. **Pietatē mu**
lierū ad h̄ scripta veteris
testamēti z noui cōmemorāt/
vt hoies duros ad pietatē in
ducāt. Pia igit̄ exēpla earū
nos docēt piōs eē ad paupes
z egenos z matie pegrinos.
In cui⁹ exemplū rebecca vi
dēs fuū abrae pegrinū z ad
uenā bibere postulantē pietatē
cōmota nō solū sibi bibere
tribuit s̄z adaquāt camelos z
sibi etiā plurima repromisit.
Se. 2.4. Uidua etiā sarepta
na pietatē oñdū q̄ pauit. De

lyā aduenā z iopē pegrinū. 3.
Re. xvij. Tātā pietatē ad he
liseū pegrinuz habuit mulier
sunamis/ vt viꝝ suū iduceret
vt ipi⁹ notū locum faceret ad
māducandū. 4. Re. 4. Ma
gna apparet pietas. Marie
viginis ad paupes/ qz ad pau
peres nuptias ire voluit: vt
deficiente vino verecundoꝝ
paupez goram filio fieret ad
uocata. Joā. ij. Larga etiam
pietas br̄e marie ppēdit/ qz cū
in die ephie aurum z dona a
mag⁹ recipet. postmodū i sui
purificatōe n̄ potuit emere a
gnū quē offerret p filio/ s̄z ob
tulit oblatōez paupez. l. par
turtuz aut duos pullos colū
baz/ qz illa munera erāt iā p
ipsā paupib⁹ erogata. Mat.
ii. Satuatori n̄o paupi z p
egrino/mariha pparauit ho
spicili z ei necessaria mīstra
uit. Lu. x. Multū pie fuerūt
ille mulierea q̄s lucas dicit
ministrasse dño p̄dicāte. Lu.
8. Hāc pietatē h̄nt paupcu
lemlieres pl̄q̄ diuites/ z ml̄
to mag⁹ merēt. Jō de⁹ p̄fert
duo mīta paupis vidue ob
latōib⁹ diuitū. lu. c. 21. Lidda
purpuraria magnā pietatez
ad paulūt z ad sociosei⁹ habu
it. act. 16. Qualr pietas d̄z ha
beri ad peregrinos: quicre de